

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

IR

MONGOLIJOS VYRIAUSYBĖS

SUSITARIMAS

DĖL TARPTAUTINIO KELEIVIŲ IR KROVINIŲ VEŽIMO KELIAIS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Mongolijos Vyriausybė (toliau – Susitariančiosios Šalys),

atsižvelgdamos į palankų dvišalių prekybinių ir ekonominių santykių vystymąsi ir siekdamos plėtoti ekonominį bendradarbiavimą lygybės ir abipusės naudos pagrindu;

siekdamos abipusiškumo pagrindu plėtoti keleivių vežimą autobusais ir (arba) krovinių vežimą krovininėmis transporto priemonėmis ar jų junginiais tarp Lietuvos Respublikos ir Mongolijos (toliau – valstybės) tranzitu per valstybių teritorijas, taip pat į trečiąsias šalis ir iš jų ir siekdamos palengvinti šį susisiekimą;

susirūpinusios dėl aplinkos išsaugojimo, racionalaus energijos naudojimo, eismo saugumo užtikrinimo ir vairuotojų darbo sąlygų gerinimo,

s u s i t a r ė:

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

1. Šis Susitarimas reglamentuoja keleivių vežimą autobusais ir (arba) krovinių vežimą krovininėmis transporto priemonėmis ar jų junginiais tarp valstybių teritorijų, tranzitu per jų teritorijas, taip pat į trečiąsias šalis ir iš jų.

2. Šis Susitarimas nepažeidžia Susitariančiųjų Šalių teisių ir įsipareigojimų pagal kitas jų sudarytas tarptautines sutartis ir susitarimus bei Europos Sąjungos teisės aktus.

3. Susitariančiųjų Šalių institucijos, atsakingos už šio Susitarimo nuostatų įgyvendinimą (toliau – atsakingos institucijos), yra šios:

Lietuvos Respublikoje – Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerija;

Mongolijoje – Mongolijos kelių ir transporto plėtros ministerija.

2 straipsnis

Šiame Susitarime vartojamos sąvokos:

Autobusas – motorinė transporto priemonė, kuri pagal savo konstrukciją ir įrangą tinkama vežti daugiau negu devynis asmenis, įskaitant vairuotoją, ir yra tam tikslui skirta.

Krovininė transporto priemonė – motorinė transporto priemonė, skirta ar naudojama kroviniams keliais vežti, kurios didžiausioji leidžiama apkrova yra didesnė nei 3,5 tonos.

Krovininės transporto priemonės junginys – krovininė transporto priemonė, sujungta su priekaba arba puspriekabe, neatsižvelgiant į priekabos arba puspriekabės registravimo vietą.

Reguliarusis keleivių vežimas – keleivių vežimas autobusais tarp valstybių teritorijų ar tranzitu per jų teritorijas iš anksto sutartais maršrutais ir pagal nustatytą tvarkaraštį, kai keleiviai įlaipinami ar išlaipinami iš anksto nustatytose sustojimo vietose.

Vežėjas – bet kuris fizinis ir bet kuris juridinis pelno siekiantis ar nesiekiantis asmuo, bet kuri juridinio asmens statuso neturinti pelno siekianti ar nesiekianti asociacija ar asmenų grupė arba bet kuri valstybės įstaiga, turinti savarankiško juridinio asmens statusą ar pavaldi tokį statusą turinčiai valdžios institucijai ir besiverčianti keleivių vežimo veikla, arba bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, besiverčiantis krovinių vežimo veikla komerciniais tikslais.

3 straipsnis

1. Autobusai ir (arba) krovininės transporto priemonės ar jų junginiai, kuriais vykdomas šiame Susitarime nustatytas tarptautinis keleivių ir (arba) krovinių vežimas, turi turėti savo valstybės registracijos ir skiriamąjį ženklus.

2. Autobuso ir (arba) krovininės transporto priemonės ar jos junginio vairuotojas turi turėti galiojantį nacionalinį ar tarptautinį vairuotojo pažymėjimą, nacionalinius autobuso ir (arba) krovininės transporto priemonės ar jos junginio registracijos dokumentus ir kitus dokumentus, kurių reikia vežimui, ir pateikti juos valstybių kompetentingoms institucijoms pareikalavus.

4 straipsnis

Kabotažinis keleivių ir (arba) krovinių vežimas (kai krovinsys pakraunamas ir iškraunamas, o keleiviai įlaipinami ir išlaipinami tos pačios valstybės teritorijoje esančiuose punktuose) draudžiamas.

5 straipsnis

Vežėjai ir autobusų arba krovininių transporto priemonių ar jų junginių vairuotojai privalo laikytis tos valstybės teritorijoje, kurioje vykdomas vežimas, galiojančių teisės aktų reikalavimų.

6 straipsnis

1. Muitai ir mokesčiai prekėms, vežamoms krovininėmis transporto priemonėmis ar jų junginiais, registruotais vienos valstybės teritorijoje ir laikinai esančiais kitos valstybės teritorijoje, taikomi vadovaujantis pastarosios valstybės teritorijoje galiojančiais teisės aktais.

2. Autobusai ir krovininės transporto priemonės ar jų junginiai, registruoti vienos valstybės teritorijoje ir laikinai įvažiuę į kitos valstybės teritoriją, taip pat juose esantys degalai atleidžiami nuo muitų, mokesčių ir rinkliavų, vadovaujantis pastarosios valstybės teritorijoje galiojančiais teisės aktais.

3. Atsarginės dalys, kurios laikinai įvežamos sugedusių, sugadintų ar per eismo įvykį apgadintų autobusų ir (arba) krovininių transporto priemonių ar jų junginių remontui į kitos valstybės teritoriją, atleidžiamos nuo muitų, mokesčių, rinkliavų ir kitų mokestinių prievolių, taikomų vadovaujantis pastarosios valstybės teritorijoje galiojančiais teisės aktais. Pakeistos detalės turi būti išvežtos atgal arba sunaikintos, kontroliuojant muitinės pareigūnams.

4. Autobusų ir krovininių transporto priemonių ar jų junginių valdytojams už naudojimąsi kelių infrastruktūra (t. y. atskirais kelio ruožais, tiltais, tuneliais ir kitais kelių inžineriniais techniniais statiniais) taikomi kelių mokesčiai vadovaujantis valstybių teritorijose galiojančiais teisės aktais.

7 straipsnis

Vykdamas pasienio, muitinės ir kita kontrolė, taip pat sprendžiant kitus klausimus, atskirai neaptartus šiame Susitarime, taikomos valstybių teritorijoje galiojančių teisės aktų nuostatos.

8 straipsnis

Pasienio, muitinės ir kita kontrolė, vadovaujantis valstybių teritorijoje galiojančiais teisės aktais, vykdoma be eilės, kai vežami gyvūnai, greitai gendantys kroviniai, taip pat kai vykdomas reguliarusis keleivių vežimas autobusais.

9 straipsnis

1. Pažeidus kurią nors šio Susitarimo nuostatą vienos iš valstybių teritorijoje, valstybės, kurioje įsisteigęs vežėjas, kompetentinga institucija kitos valstybės, kurioje padarytas pažeidimas, kompetentingos institucijos prašymu gali įspėti vežėją.

2. Jeigu vienos iš valstybių teritorijoje pakartotinai pažeidžiamos šio Susitarimo nuostatos, valstybės, kurioje įsisteigęs vežėjas, kompetentinga institucija valstybės, kurioje buvo padarytas pažeidimas, kompetentingos institucijos prašymu gali uždrausti vežėjui patekti į valstybės, kurioje buvo padarytas pažeidimas, teritoriją.

3. Informacija apie priemones, kurių buvo imtasi, siunčiama kitos valstybės kompetentingai institucijai.

10 straipsnis

1. Siekdamos užtikrinti šio Susitarimo įgyvendinimą, Susitariančiųjų Šalių atsakingos institucijos keičiasi informacija apie visus savo valstybių teritorijose galiojančių teisės aktų pakeitimus, turinčius įtakos šio Susitarimo įgyvendinimui.

2. Kilus ginčų ir nesutarimų dėl šio Susitarimo nuostatų aiškinimo ar taikymo, Susitariančios Šalys sprendžia juos konsultacijomis arba derybomis.

11 straipsnis

Siekdamos įgyvendinti šį Susitarimą, atsakingos institucijos iš savo valstybių kompetentingų institucijų atstovų sudaro bendrą komisiją, kurios posėdžiai vyksta periodiškai valstybių teritorijose. Bendras komisijos posėdis rengiamas vienos iš atsakingų institucijų siūlymu, kuris raštu pateikiamas kitai atsakingai institucijai likus mėnesiui iki posėdžio dienos. Bendros komisijos sprendimai įforminami protokolais.

12 straipsnis

Siekiant užtikrinti nacionalinį saugumą, vienos iš valstybių teritorijoje gali būti taikomi eismo apribojimai. Tokius apribojimus taikančios valstybės atsakinga institucija privalo per kuo trumpesnę laiką pranešti apie tai kitos valstybės atsakingai institucijai.

KELEIVIŲ VEŽIMAS

13 straipsnis

1. Reguliarusis keleivių vežimas organizuojamas valstybių kompetentingų institucijų abipusiu sutarimu ir vykdomas turint leidimus, išduodamus joms susitarus.

2. Pasiūlymus organizuoti tokį vežimą valstybių kompetentingos institucijos iš anksto perduoda viena kitai. Šiuose pasiūlymuose turi būti nurodyta tokia informacija:

- a) vežėjo pavadinimas;
- b) vykimo maršrutas;
- c) eismo tvarkaraštis;
- d) keleivių vežimo tarifas;
- e) sustojimo punktai, kuriuose vežėjas įlaipina ir išlaipina keleivius;
- f) numatomas vežimo laikotarpis ir vežimo reguliarumas.

3. Valstybių kompetentingos institucijos gali viena kitos prašyti papildomos informacijos, kurios reikia leidimui išduoti.

4. Valstybių kompetentingos institucijos išduoda leidimus važiuoti tuo kelio ruožu, kuris eina per jų valstybių teritoriją. Leidimai galioja ilgiausiai penkerius metus. Juose nurodomos veiklos sąlygos.

5. Jeigu reguliariojo keleivių vežimo paslauga praranda paklausą, vežėjas gali ją nutraukti apie tai prieš tris mėnesius pranešęs leidimus išdavusioms valstybių kompetentingoms institucijoms ir klientams.

6. Valstybės kompetentinga institucija sprendimą dėl leidimo išdavimo arba atsisakymo jį išduoti turi priimti per tris mėnesius nuo prašymo išduoti leidimą gavimo dienos.

7. Jeigu reguliariojo keleivių vežimo paslaugą teikia vežėjų grupė, leidimai išduodami visiems vežėjams. Leidime turi būti nurodyti visų vežėjų pavadinimai.

14 straipsnis

1. Vežti keleivius nereguliaruoju maršrutu autobusais tarp valstybių teritorijų ar tranzitu per jų teritorijas, išskyrus šio Susitarimo 15 straipsnyje nustatytą vežimą, reikia leidimų, kuriuos išduoda valstybių kompetentingos institucijos.

2. Kiekvienam keleivių vežimui turi būti išduotas atskiras leidimas, kuriuo suteikiama teisė atlikti vieną kelionę į abi puses.

3. Valstybių kompetentingos institucijos kasmet perduoda viena kitai tarpusavyje suderintą skaičių leidimų, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje. Šie leidimai turi būti antspauduoti ir pasirašyti leidimą išdavusios valstybės kompetentingos institucijos.

4. Leidimai, nurodyti šio straipsnio 1 dalyje, galioja 13 mėnesių nuo kiekvienų kalendorinių metų pradžios. Leidimas galioja autobusui, kuriuo vežami keleiviai.

15 straipsnis

1. Šio Susitarimo 14 straipsnio 1 dalyje nustatytų leidimų vežti keleivius autobusais nereguliaruoju maršrutu nereikia šiais atvejais:

a) jeigu ta pati keleivių grupė vežama tuo pačiu autobusu visą kelionę, kuri prasideda ir baigiasi tos valstybės, kurioje registruotas autobusas, teritorijoje;

b) jeigu ta pati keleivių grupė vežama tranzitu per valstybės teritoriją tuo pačiu autobusu visą kelionę, kuri prasideda ir baigiasi tos valstybės, kurioje registruotas autobusas, teritorijoje;

c) jeigu kelionė prasideda valstybės teritorijoje, kurioje registruotas autobusas, ir baigiasi kitos valstybės teritorijoje, su sąlyga, kad autobusas grįžta į pirmosios valstybės teritoriją be keleivių;

d) jeigu kelionė prasideda valstybės teritorijoje, kurioje registruotas autobusas, be keleivių, su sąlyga parvežti keleivius atgal į valstybės teritoriją, kurioje yra registruotas autobusas;

e) jeigu sugedęs autobusas keičiamas kitu.

2. Vykdydamas šio straipsnio 1 dalyje nustatytą vežimą, autobuso vairuotojas privalo turėti kelionės lapą, užpildytą iki kelionės pradžios.

3. Leidimų, nustatytų šio Susitarimo 14 straipsnio 1 dalyje, nereikia, jeigu į pirmąją kelionę į valstybės teritoriją, kurioje bus užregistruotas autobusas, vykstama įsigytais naujais autobusais be keleivių.

KROVINIŲ VEŽIMAS

16 straipsnis

1. Krovinių vežimas tarp abiejų valstybių teritorijų ar tranzitu per jų teritorijas, taip pat į trečiąsias šalis ir (arba) iš jų vykdomas krovininėmis transporto priemonėmis ar jų junginiais pagal valstybių kompetentingų institucijų išduodamus leidimus, išskyrus šio Susitarimo 17 straipsnyje nustatytą vežimą.

2. Kiekvienam krovinių vežimui turi būti išduotas atskiras leidimas, kuriuo suteikiama teisė atlikti vieną reisą į abi puses. Jei krovininė transporto priemonė turi priekabą ar puspriekabę, leidimas išduodamas tik sunkvežimiui ar transporto priemonei, velkančiai priekabą ar puspriekabę.

3. Valstybių kompetentingos institucijos kasmet perduoda viena kitai tarpusavyje suderintą skaičių leidimų, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje. Šie leidimai turi būti antspauduoti ir pasirašyti leidimą išdavusios valstybės kompetentingos institucijos.

4. Leidimai, nurodyti šio straipsnio 1 dalyje, galioja 13 mėnesių nuo kiekvienų kalendorinių metų pradžios. Leidimas galioja krovininei transporto priemonei ar jų junginiui, neatsižvelgiant į tai, kurios valstybės teritorijoje registruota puspriekabė ar priekaba.

5. Vežėjas, vykdamas šiame Susitarime nustatytą krovinių vežimą, valstybių kompetentingoms institucijoms pareikalavus, turi pateikti krovinio vežimo sutartį patvirtinantį dokumentą – važtaraštį. Važtaraščio forma turi atitikti Tarptautinio krovinių vežimo keliais sutarties konvencijos (CMR), priimtą 1956 m. gegužės 19 d. Ženevoje, ir Tarptautinio krovinių vežimo keliais sutarties konvencijos (CMR) papildomo protokolo dėl elektroninio važtaraščio, priimto 2008 m. vasario 20 d. Ženevoje, reikalavimus.

17 straipsnis

1. Leidimų, nustatytų šio Susitarimo 16 straipsnyje, nereikia vežant:

- a) kilnojamąjį turtą, kai keliama į nuolatinę gyvenamąją vietą;
- b) mirusiųjų palaikus ir urnas su mirusiųjų pelenais;
- c) medžiagas ir eksponatus, skirtus mugėms ir parodoms;
- d) technines priemones, įrangą, gyvūnus, taip pat kitą inventorių ir turtą, skirtą sporto ir kitiems renginiams, garso įrašams daryti, kino ir televizijos laidoms filmuoti;
- e) pašto siuntas;
- f) krovinius, skirtus techninei pagalbai sugadintoms transporto priemonėms suteikti;
- g) medicininę įrangą ir medikamentus, skirtus skubiai pagalbai suteikti stichinių nelaimių atvejais, taip pat teikiant humanitarinę pagalbą;
- h) krovinius krovininėmis transporto priemonėmis ar jų junginiais, kurių didžiausioji leidžiamoji masė, įskaitant priekabas, ne didesnė kaip 6 tonos;

i) daiktus iš oro uosto arba į oro uostą, įvykus lėktuvo avarijai arba lėktuvui nusileidus dėl reiso pakeitimo ar atidėjimo;

j) sugedusias arba per eismo įvykį sugadintas transporto priemonės;

k) atsargines dalis ir atsargas, skirtas jūrų laivams ir orlaiviams.

2. Išimties, nustatytos šio straipsnio 1 dalies c ir d punktuose, galioja tik tais atvejais, jeigu įsipareigojama vežamą krovinį išvežti iš valstybės pasibaigus renginiui.

3. Leidimų vežti krovinius nereikia pirmajai kelionei įsigytomis naujomis nepakrautomis krovininėmis transporto priemonėmis, taip pat jeigu nepakrauta krovininė transporto priemonė siunčiama pakeisti kitos valstybės teritorijoje sugedusios krovininės transporto priemonės arba pataisyta krovininė transporto priemonė grįžta į valstybę, kurioje ji registruota.

SVORIAI IR MATMENYS

18 straipsnis

1. Jeigu autobusų ir (arba) krovinių transporto priemonių ar jų junginių matmenys, ašies apkrova ar masė viršija kitoje valstybėje nustatytus transporto priemonių ar jų junginių matmenis, ašies apkrovą ar masę, vežėjas turi gauti specialų tos valstybės kompetentingos institucijos leidimą.

2. Valstybių kompetentingos institucijos turi atsakyti į prašymą išduoti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą specialų leidimą ne vėliau kaip per 10 dienų nuo prašymo gavimo.

3. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje minėtame specialiame leidime numatomas autobusų ir (arba) krovinių transporto priemonių ar jų junginių eismas tam tikru maršrutu, turi būti vežama tuo maršrutu.

PAVOJINGŲJŲ IR GREITAI GENDANČIŲ KROVINIŲ VEŽIMAS

19 straipsnis

Pavojingųjų ir greitai gendančių krovinių vežimas tarp abiejų valstybių teritorijų, tranzitu per jų teritorijas, taip pat į trečiąsias šalis ir iš jų vykdomas laikantis Susitariančiųjų Šalių atitinkamų įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimų.

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

20 straipsnis

Šio Susitarimo nuostatos bet kuriuo metu gali būti pakeistos ir papildytos abipusiu rašytiniu abiejų Susitariančiųjų Šalių sutarimu. Visi pakeitimai ir papildymai įsigalioja šio Susitarimo 21 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.

21 straipsnis

1. Šis Susitarimas įsigalioja praėjus 30 (trisdešimčiai) dienų nuo tada, kai diplomatiniais kanalais gaunamas paskutinis pranešimas, kuriuo Susitariančios Šalys praneša viena kitai užbaigusios visas atitinkamas valstybių nacionalinės teisės nustatytas procedūras, būtinas šiam Susitarimui įsigalioti.

2. Šis Susitarimas sudaromas neribotam laikui.

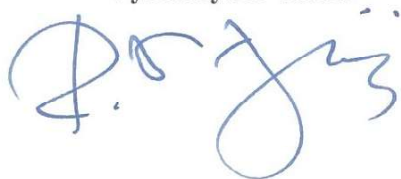
3. Kiekviena Susitariančioji Šalis gali nutraukti šį Susitarimą, raštu pranešdama apie tai kitai Susitariančiai Šaliai. Tokiu atveju Susitarimas nustoja galioti 90-ą (devyniasdešimtą) dieną nuo tada, kai kita Susitariančioji Šalis gauna tokį pranešimą.

Pasirašyta Vilniuje 2019 m. birželio 10 d. dviem egzemplioriais lietuvių, mongolų ir anglų kalbomis. Visi tekstai turi vienodą teisinę galią.

Kilus nesutarimų dėl šio Susitarimo nuostatų aiškinimo, vadovaujamas tekstą anglų kalba.

Lietuvos Respublikos

Vyriausybės vardu

Mongolijos

Vyriausybės vardu

